

Bequuntur episto

le quedam eiusdem cancellarij.

7
 0
 Um placuit hūili charitati
 reuerēdissimi p̄ris ac p̄cepto
 ris mei p̄cipui quē circūspe
 ctōne et discretōe fidelissima
 p̄ditū esse null⁹ negat q̄ eum
 cognouerit. Is ē cameracen. eps. dum in
 quā sibi placuit dicere me ad visitandū te
 et domū v̄ram. Tandē inter multa uene
 ram cū dño p̄iore v̄ro et tecū vt mutuo su
 p̄ statu germani nostri nouiciū scriberem⁹.
 q̄ inq̄renda cognoscēdaq̄ vident. Nā ea
 lex est vt v̄l f̄mone v̄l scripto libenter se vi
 sitent/se instruāt/se solent amici. Ego pre
 cea iure meo mihi videbar rōnabilē vsur
 pare magisteriū aliq̄d iudicādū d̄ statu suo
 tam p̄ experientias p̄pas q̄s p̄ instructōes ac
 q̄sitū iam vsq̄ ad p̄pinq̄uā etatē senectutis
 si p̄ditiones eiusdē fratris/si tēptatōes in
 sup̄ aut motōes circa suū. p̄positū emergē
 tes/eodē fraternalit̄ reuelante cognoscere.
 Ita enī p̄posita est hoīm natura/sic poni
 tur apud Terentiū vt meli⁹ aliena q̄ n̄ra
 videam⁹. quod maxime locū habz in ado
 lescētib⁹ inceptis. q̄ de se sibi cito mentiūf
 nesciētes. qui p̄terea suā egritudinē aīorū
 credunt frēq̄nter sanitatē magnā esse. vsq̄
 adeo vt irascant̄ volentib⁹ eoz curā gerere
 et nō acq̄scāt monitorib⁹ nisi oīa dixerint
 q̄ in eozū versant̄ corde. Fit ampl⁹ vt se
 p̄docendū instruēdū p̄sulēdi sentētiās ad
 aprandi magisteriū p̄sumāt etiā ap̄d incō
 pabilē seniores et expros. nō alit̄ q̄s̄ egro
 tus aliq̄s doceat medicū quō curād⁹ ab
 eo sit et q̄b⁹ medicamētis. q̄b⁹ ve modis et
 regulis ac dietis subleuād⁹. ¶ Intellige fr̄
 q̄ dico. res talis apud me p̄dem icepta cō
 tinuat. abijcio. doceo. nolo plura dicere.
 Nunc v̄o si ita est frater vt indign⁹ sim. in
 sipiēs sim. reproby sim. nesciēs q̄ppiaz. in
 dicit me f̄m iudiciū diligentū nomē suū.
 Si aut̄ tu alit̄ sentis noli obsecro dare sol
 licite charitati mee repullas tā acerbās. no
 li tibi meq̄s opiniōi affecte ad religionē p̄
 pam sic inniti. vt ledas sponte eū q̄ te dili
 git in v̄itate. Sit pecc⁹ tuū tā dilatum vt
 duos fr̄es sil̄ recipiat. alit̄ et me. coangu
 statū esse nimis stratū cordis tui si ab eodē
 cadere me necesse ē. s̄ nec necesse nec opor
 tunū. nec etiā voluntariū scio hoc. et si ita
 loquor. verūm̄ vocem opis hui⁹ volūta

rie dilectōis indicatricē exigo. Cōmunicē
 mus vt amātes si amātes. ¶ Ntuoero forsi
 tan obijcies imo obijcies certe. Turbant
 he l̄re tue fr̄em nostz. inq̄tant eū. surrip
 unt ab eo somnū. fantasias ip̄ortunas gi
 gnunt. q̄sobrē dimittat̄ sibi p̄i et deo. relin
 q̄tur p̄scie sue. q̄d op̄z eius secreta r̄inari
 q̄d necesse est q̄scere volentē te septis allo
 qui. Uideris frater q̄d iā respōderim. Uo
 lo sicut amīc⁹ et frater v̄l cōsolari v̄l gaude
 re cū gaudente et flere cū flēte. Aut deside
 ro velut mag⁹ exptus et instruct⁹ viay di
 uerticla et offendicla temptatōnū discuti
 endo docere et docēdo discutere. p̄serti dū
 adhuc est in biuio/q̄d expedit sibi et saluti
 sue p̄sideratis circūstantijs. q̄s q̄ nō atten
 dit facillime decipit̄ sub specie boni i gene
 re. quod pessimū reddi p̄t. ¶ Ecce iā acci
 pio q̄ ḡuissimis torq̄tur insomnijs. Nāc
 vtiq̄ molestiā reuerēdus pater aīdictus
 et ego sibi maxime p̄timestim⁹. quā tū i se
 culo sibi p̄tigisse non memi. Et o salutarifer
 christe/q̄d sibi futur⁹ est egrotātū et senescē
 ti. si adhuc sano iuueni et vegeto tal̄ cruci
 atus occurrit. Cruciat⁹ q̄ null⁹ p̄t redde
 re ip̄m magis hebetē in ingenio/fluidū in
 memoria/turbatū in rōis iudicio. et gene
 ralit̄ ineptissimuz ad oīa. Nā paz refert a
 mania v̄l furia tal̄ turbatio. Ecce q̄d effici
 et sollicitudo tua et tuoz p̄ces si de sano et
 ingenioso reddit stolidū et insanū. ¶ Absit
 inq̄es vt h̄ nos vn̄q̄ videre cōtingat. Et
 absit obsecro. nihilomin⁹ neq̄o sup̄ h̄ n̄ ex
 timestere p̄sertim dum hoc ip̄m q̄d formi
 dabā in postez accidit tā velocitē. Nō acci
 dit iniquis ex religiois artitudie vel cōdi
 tione/sed l̄raz pulueres hāc stimulatōem
 suis aculeis attulerūt. has voluit et reuol
 uit inuit⁹. nec a mēorie domo p̄t eas vlla
 diligentie manu secludere. Ingerūt se no
 lenti et intellectui suo rostra figūt. hinc illa
 capitis turbatio. hinc somni carētia. hinc
 cerebri p̄triginosa rotatio. ¶ Hec te diciturū
 fore nunq̄ estimasset iudiciū q̄d d̄ te deq̄s
 tua iam in religioe experientia teneo si n̄ ita
 p̄ exp̄sum scripta notasset. Uerūm̄ attēde
 frater si sole tales l̄re hinc v̄l trine sufficerēt
 yerecundū iuuenē disciplinatū/solitū au
 dire longe ḡuioza/in talē defectū inducere
 nisi ieiuniū artū. vigilie sup̄ modū. orōis
 vocal̄ exercitiū inq̄es. atq̄ lecti duricies et
 silia p̄currāt. ¶ Nec allegaueris alios q̄ si
 milia agētes neq̄q̄ silia patiūt. Si q̄dem

potes meminisse quod reuerendus pater predictus et
 ego diximus tibi super his et tibi pronotabamus.
 Sunt ei plerumque diuerse hominum sunt voca-
 rationes dei sicut varie sunt sicut in corpore vero
 ita et in mystico membra non eundem actum habent
 ita. aliud oculum. aliud manum. aliud nares. Sic
 aliter ad intelligentiam scripturarum. aliter ad vigi-
 lias orationum. aliter sic et aliter sic vocatur. Scio
 de me ipso. quod si vigilare qualiter vigilat multi
 propelleret pax vel nihil differre ab infano
 cum aueragio iam habito sicut vulgo dicitur
 Denique super hac considerationis radice fun-
 dant omnes articuli et filii quales rescripti
 et salubriter venerint attendendi in possessione re-
 ligiosis summam ad. Hec interim frater di-
 lectissime malui tibi scribere quam alteri ger-
 mano nostro. quoniam satisfacere sicut pater et frater
 indulgentissimus dilectio adhuc filio et fratri
 Peruenit itaque ne scribere aliquid videri. imo
 obtestatur est quam iuste videritis omnes vos et quam
 discrete. Nolo tamen tristare eum. nolo aliquid
 diuini et iure meo id posse videri requirere
 Si nihil impedit hęc suam neque turbatur
 est propter litteras meas. ego sponte imo cupide
 delectationem illas. Sed apud me profecto caret
 habet probabilitate. Postremo frater obsecro
 te cum tuis pro eodem fidei christiane religionem
 quam professi sumus omnes sub abbate christo
 in baptismo. et in qua sufficienter stat salus omnis
 carnis. pro eodem insuper matrem omnium chari-
 tate que finis est omnis legis. siquidem etiam ger-
 mana sanguinis affinitas te mouet ad compassi-
 onem discretam atque laudabilem tu misericor-
 diter age cum hoc germano nostro. misericorditer
 autem ages si discrete. Discrete pro id agere non
 poteris si propter libidinosa te et tuos affe-
 ctio sic te obsideat ut aliorum a te consilia non re-
 cipias. monita contemnas. aut contemnda suade-
 as. Si denique nullis difficultatibus vel acci-
 dentalibus presentibus aut futuris neque quam
 possis ab incepto de possessione fratris iudicio
 detereri. Bene vale frater intime cordis
 mei memor mei in orationibus tuis. Et de sta-
 tu tuo tuorumque maxime huius nouitium fratris
 aliquid dignum et vere rescribere non pigeat.
 pollicor omnia sic recepturum et interpretaturum
 qualiter ego mea recipi interpretarique require

Sequitur alia epi-

stola eiusdem.

Rater frater carne germane. in christi
 tate tamen charitate germanior. Salus
 et benedictio super te. Tardiores ad

te quam spem veniunt litterule mee. non quod tui ob-
 litus sum. scit veritas. sed obstitit irruens ali-
 orum negotiorum turba que ad se me trahens ab-
 duxit a te. Hinc dato paululum ad respirandum
 spacio valefacio curis alijs. et tibi que animi
 meum prope habes manum et calamum presto.
 Fatebor in primis mollicie animi mei idu-
 catrice. quam non satis adhuc totum sum capax et
 amator celestium. quam propterea reprobator non de-
 est mihi sicut nec tibi scio. nec ulli penitus mor-
 tali. cuius vita est reprobatio super terram. Itaque si
 postquam ab illa angelica societate in humanis
 corporibus exite cui felicitate adiucet es separati
 sumus nos illi quam vidisti. sensi eadem tum in
 via. tum pariter tenentur erga te quondam
 in corde meo ultra quam alius sum exprobat. Uisa
 est mihi tunc absentia tua onerosior et fors
 durior super solitum. Semebat ad te ut vos se-
 patius a prope suo. Dilaniabat insuper non
 absque sensu magno doloris quodammodo la-
 cerabat aniam meam euulsio separationis tui a
 me. Atque inter cogitandum et loquendum de te per-
 rebat non vocate lachrye ad oculos et egre
 mihi erat. Loarguebat me vicio in secretis
 anime mee. increpabat quam impaz hanc eneruationem
 meam stultam. que dolebat felicitate tuo statui cui
 progaudere sciebam esse iusti. Sciebam dicitur
 quoniam me sciebam. quoniam. scilicet ad mercedem dicebam in
 lumine fidei et exprobatie que nihil est vita prius.
 que admodum impaz ad modicum pareris. et ois
 caro velut fenestra. et ois gloria et quasi flos feni-
 et multa sili a exinde considerabam. Consurgens
 intrabam sanctuarium dei et considerabam viuaci-
 ter nouissima iustorum dies antiquas et annos
 et nos. Tunc pro tu mihi felix. pro quanto felici-
 tate huius spes ichoat. tu salubriter posuit tu in
 portu quodam seclariu fluctu atque procellarum
 nauigare videbar. Magnificauit anima mea
 dominum. et exultauit spiritus meus in deo salu. meo
 Ita frater mihi erat dum bene erat et diligebat
 ratio. Sed ex aduerso vicissim de repente in-
 surgebat tumultus ignis carnalium affectionum
 que tuam apud me obieciabant imbecillitate in
 corpore. penam intolerabilem in austeritate religi-
 onis tue proclamabant. Querulabant apud me
 de me ipso sensualitas stolidam. me dum incre-
 pas. me culpabilem insurrexerunt que pax frater
 natalis et pie olim te tractassem. et nunc velut
 vnum ex aduenis et extraneis a me procul abij-
 cere. Fuisse inquit necessaria tibi et iocunda
 societas eius. fuisse etiam tibi cum salute anime tue
 tecum minor aspiras vite. Ita prostrebat in
 auribus meis sensualitas improba que ceca est.

tāmodo p̄sentia vix aspiciens / et de sola
corpis voluptate curā habēs. Ita felicita
te aliene sortis miserā suadebat n̄ aduertēs
īp̄a q̄s misera et miserabil̄ et paup̄ et ceca et
Bnuda fors p̄p̄a. **¶** Fallus sum tū et repeto
q̄ et vocib̄ ḡuit ipellebar. et paruz oberat
qn̄ i suā me traduceret sn̄iaz. **S**z obn̄iteba
tur sic deo p̄picio iugit̄ rō fide illuminata.
Nec tibi tuoq̄ statui p̄ḡulabat̄ vehemēt̄
et de meo p̄gemiscit. nec fallit̄. Nec nō mo
lestiā tui corpis / nō abdicatōez sordide vo
luptatis. nō ieiunioz vigiliāzq̄ extenua
tionē. nō frīḡ aut estū p̄siderat / vt talia in
te deploret / desleret poti⁹ si ab his licenter
se posuit atq̄ libat⁹ i seculo morbos vicioz
pn̄iciozissimos et crudelissimā vulnera in
trozsus icurreres. si religioem talib̄ aduer
sum pestib̄ refugisses. si relicto māna d̄ser
ti et via p̄missiois ad ollas aspirasses egypti.
et i deuū d̄natiōis retro aspiciens cor
ruisses. Prudēt̄ sane elōgasti fugiens vt
salu⁹ fieres a pusillanimitate sp̄s et tēpe
state. **¶** Nūqd̄ tēpestas i seculo ē vbi pessima
p̄tagiozissimāq̄ sordet vbiq̄ societas. vbi
iniqtas ē et labor i medio et i iusticia. et
nō defecit de plateis et vsura et dol⁹ et si
milia mōstroz crimia quersant̄. **¶** Quāob
rem frater dilectissime cordis mei. noli aīo
p̄rabescere si forte p̄senseris iurepe i animā
tuā mollicie illā tibi insidiatē q̄le de me nūc
explicui. Suspicoz enī h̄ tibi faciliē euen
tur. qm̄ nō dormit q̄ tēptat te. h̄ n̄ dormit
etiā q̄ custodit te. Exurge velocit̄ ḡ ad ei⁹
auxiliū et dic cū glioso martino. in cui⁹ so
l̄enitate p̄fessus es. Dñs mihi adiutor nō
timebo qd̄ faciat mihi hō. **¶** Noli securitatē
a tēptatōib̄ tibi inanit̄ polliceri. q̄n̄potius
audi sapientē. **¶** Fili accedēs ad finitū dei
sta in timore et iusticia. et p̄p̄a aiām tuā ad
temptatōez. **¶** Siue ḡ ista temptatio seu alie
multiformes insurgāt aduersum te. virilit̄
Lage et p̄fortet̄ cor tuū et sustine dñm. **¶** De
niq̄ frater charissime noli i vanū grazac
cipe q̄ data ē i te. **¶** Noli obmurmurare. noli
inḡl̄ ee. h̄ dic cū p̄p̄ha **¶** Disficcordias dñi
lectnū cātābo. **¶** Dicaie tue. **¶** Bñdic aiā mea
dño et oīa q̄ intra me sunt nomi sc̄to eius.
et cetera q̄ sequūt̄. **¶** Ille enī q̄ segregauit te ab
vtero m̄ris tue segregauit nūc a seculo. et fu
ture hereditatis pign⁹ dedit. **¶** Ille q̄ a pue
ro miser⁹ est tibi. dans tibi cor piū et timo
ratuz et sup̄ afflictos p̄paties / sup̄ addidit
mificcordiā vt terepelleret a seculo nequā. i

quo iā demergēdus pene fueras irreuoca
biliter / si licentiam aut magisteriū i artib̄
adept⁹ fuisses vt p̄pas p̄dicturas ex alijs
recipe. **¶** Porro magna est misericōdia dei hec
q̄ neminē e pentib̄ v̄l amicis habuisti. q̄
volēs (vt fit) te aliquē magnū esse in seculo
fuerit aduersari⁹ p̄positi tui. **¶** Dibi longe
aliē est et fuit assidue et ceteris innūeris in
experiētie libro legētib̄. qm̄ inimici homi
nis domestici et. **¶** Ut enī succurrāt liberis
eos nunq̄ liberos esse volūt. q̄q̄ mibi ml̄
to minor fuerit inimica dilectio. / fuit tamē
¶ Deniq̄ noli obliuisci misericōdiaz dei in pro
genitorib̄ n̄ris et germanis sorozib̄. i m̄re
p̄sertim que ineffabilib̄ votis. etiā ante tui
p̄ceptū te talē aliquē a dño q̄siuit. velut an
na altera Samuelē. **¶** Deinde natū et adul
tū iugib̄ fere lachrymis in h̄ te statu (sicut
pie sentio) p̄gemuit. **¶** Demisti vt opinor li
teraz q̄ sup̄ h̄ p̄bent iudiciū. et q̄ alterā Au
gu. m̄rez rēp̄sentāt eā erga te. **¶** Reddes ei vi
cem orōnū tuaz. **¶** Et i te vno nos oēs erga
deū intercessorē habebim⁹. **¶** Ita age frater
et vale in dño felicit̄. **¶** Supplicō recōmen
dari p̄ri n̄ro venerabili dño porzi domus
v̄re et singul̄ fratrib̄ habitātib̄ i ea. **¶** Non
dū sc̄pta habeo q̄ tibi mittere disposui. tu
interim stude in vno voluminū Aug. sup̄
psalteriū qd̄ apd̄ vos eē noui. **¶** Est enī do
ctrina hec christiana. tibi tuisq̄ silib̄ q̄ q̄ti
die p̄fallitis sup̄ modū vtil̄ et appropata.
quatin⁹ ex fauo arido l̄re psalmoz mel sa
pidissimū internoz sensuū cātādo noueri
tis eliq̄re. **¶** Itēz bñ vale cū tuis p̄rib̄ et fra
trib̄. orem⁹ p̄ inuicē. **¶** Sc̄ptū q̄nta d̄cebr̄

Sequitur alia epi

stola ab eodē edita d̄ fratre suo Nicolao
Enerabil̄ p̄r et dñe i christo dile
ctissime. nō indignet̄ obsecro cha
ritas v̄ra si idipm̄ qd̄ agitis et huc
usq̄ egistis. p̄sumo p̄monere de et sup̄ filio
v̄ro / fratre meo Nicolao. **¶** Al̄tū q̄ppe solli
citor. q̄ ml̄tū diligo. qm̄ (si nasoni imo ex
p̄ientie credim⁹) res est solliciti plena timo
ris amor. **¶** Supplicō igit̄ pauid⁹ et in xp̄i
viscerib̄ sinceritatē v̄re dilectōis obtestor
vt nō deseratis op⁹ veltz in eodē fr̄e meo.
q̄n̄ fragilitatē suam in aiā et corpe / pia in
ḡiter p̄passiōe supportetis. **¶** Exhibete que
so vos assidue talē et talit̄ erga eū. vt om̄s
necessitates suas etiā corpales cū omni fi
ducia vob̄ aperiat. **¶** Alio q̄n̄ p̄iret ex facili

simplicitate aut timorositate sua aut pfer
uore id discretū in lachrymis. aut alijs reli
gionis que p se dura est exercitijs. Scitis
qm̄ sup vires est opus qd̄ p̄fessus ē. adeo
vt ammirer et extimescā vehemēter. dū me
cū recogito et deficere si nō cēt spes ī deo.
et post eū in vobis amāde pater et alijs frī
bus vestre religiōis de q̄b̄ sperādū ratio
nabiliter esse censeo q̄ nō crudeles sunt. n̄
indiscreti vt pdere sināt aīaz p q̄ dñs mor
tuus ē. et quā tāta p̄cordia secū assumēdā
post lōgas p̄batōnes decreuerūt. Credat
igit p oīa se et sua v̄ro cōsilio sicut creditu
rū esse cōfido. securus reddor nō pibit nec
peat obsecro p̄cor et supplico. sed habeaz ī
eo oratorē p̄petuū ap̄d deū. in q̄ bñ valete
memieritisq; mei p̄coris. Scriptū pari
sius in nocte p̄ceptōis s̄gis marie gliose.

Epistola incitataua

ad spiritualē p̄fectum.

E Arissime frater libēter tecū diuīdo
si qd̄ boni dñs paupi seruo sugges
serit. Ego sum paup et mediū s̄
spero qd̄ dñs sollicit̄ erit mei et tui similit̄.
Unde oro et clementiā vt eleōsina p̄mu
nis sit nob̄ de largitate mense ei⁹. Decur
rit hodie dñs mēdico suo cuz suauissimo
panede celo. Dulcis admodū et ḡtiosus
sermo infusus est in aurib; meis. sonuit ei
lectio apocalip̄. et de multitudie tantorū
mysterioz retētus est ap̄d me breuis versū
cul⁹. plura cape nō sufficio sed nec pauca
q̄ obscuri sonant. Dedit dñs vt aliqd̄ bre
uiter et dulcē sonaret vnde traheret affect⁹
v̄tinā donet etiam vt hoc ip̄m ap̄iat̄ intelle
ctui. qz si spiritualib; videt̄ liq̄dū /manet tñ
carnalib; occultuz. Uolo ḡte p̄cipē fieri
hui⁹ muneris. Nā tūc p̄e comites indiui
dui sum⁹ cū in xp̄o vnū sapim⁹. vnū que
rim⁹ et ad vnū tendim⁹. Appone aurē et
ausculta diligēter qd̄ sonat valde dulciter.
Qui habz inq̄t aurē audiat qd̄ spūs dicat
eccl̄ijs. Vincētī dabo māna absconditū.
et dabo illi calculū cādīdū et in calculo no
men nouū. qd̄ nemo scit nisi q̄ accipit. Au
dis iā frater celestē vocē v̄tinā et interiorē
cordiū nostroz auditū tāgat. et vim p̄turs
illī⁹ sentiam⁹. Sermo viu⁹ est et om̄i acce
p̄tōe dignus. D q̄ celestis vox q̄ nil terre
nū fac̄. qz si caro nō capit capiat spūs /quo
nimirū totus hic sermo plen⁹ est. Verba
inq̄t que ego loq̄r spūs et vita sunt. Spūs

est q̄ viuificat. caro nō p̄dest q̄c̄s. Non ḡ
sentit archana sup̄ne reuelatōis hō extern⁹
carnal. vagus et elat⁹. paulo attestāte qui
ait. Animal hō nō p̄cipit ea q̄ sunt spū
dei. stulticia enī est illi. et nō p̄t intelligere qz
spūaliter exanīat. spūalib; ḡ loquit̄ q̄ spū
facta carnis mortificāt. et mūdū odio ha
bent. et maligna diaboli p̄silia respuūt. Di
enī primitias spūs habētes qd̄ sit h̄ absco
ditū māna ignorare nō possunt. qz hoc gu
stādo pot̄ q̄ legēdo vt audiēdo didicer̄
Dat autē māna dilectis filijs ex amore dō
patri fuitib; q̄ ei⁹ volūtati sp̄ placere. et
glīam student q̄ere. Et si nō horres acci
pe manna interioris mētis. exp̄mit dulce
dinē siue p̄solationē sc̄toz ī hac vita. Est
igit p̄gruus sensus. Vincētī dabo māna
absconditū. cōtemnētī carnalē p̄solatōnem
dabo spūalē. respuētī terrena et extiora bo
na ostendā celestia et iteriora carismata. q̄
merito sui excedūt oīa alia delectamenta.
Talia ac tāta etiā existūt. vt dign⁹ nō sit
cognoscere nisi p̄us discat vana et vilia so
lacia p̄tenere. Scriptū est enī. Vir insi
piens nō cognoscat / et stult⁹ non intelliget
hec. Libet autē p̄ expugnādis vicis et
malis cōsuetudinib; vincēdis aliq̄ lat⁹ in
troducere. Sicut q̄ndā filijs isrl̄ in deser
to habitātib; de⁹ manna pluit. ita et modo
spūalib; filijs suis ḡram inēne p̄solatōnis
p̄ tēptamenta tribuit. Tādiu filij isrl̄ illo
cibo aliti sunt donec terrā p̄missiōis atin
gerent. et q̄diu electi in mūdo pegrinant.
pane vite et intellectu fouent. donec depo
sito corpore terrā viuentiū intrēt. Dū aut de
frugib; illi⁹ terre māducare cepissent statū
manna desijt. et dū sancti assumpti fuerit
in b̄titudis glīa. amodo nō indigēt recrea
ri n̄ro more spiritali alimonia. Un⁹ tñ pa
nis est q̄ angelos pascit et hoīes. anias in
glīa et viatores in gratia. Sed est qd̄ me
multū mouet. qz p̄les sibi desse māna cau
sanē. plures q̄ illo refici cōsueuerūt gustū
iā pdiderunt. Que est alia causa hui⁹ aridi
tatis et insipidi oris vestri / nisi qz ad egena
et infirma mūdi hui⁹ reuersi estis. Demē
tote egressiōis v̄re ex egypto. Dies ille me
moriale noīs dñi in sempiternū recoz detur.
nulli dubiū qn̄ man⁹ dñi vobiscū erat. ali
oq̄n in seculo remāsissetis. Ubi ē ille spi
rit⁹ / ille p̄mitial⁹ seruoꝝ / intērio firma / pro
positū immobile / fortis vt mors dilectio.
Quodāmo armati egressi estis mūdū / dñs

stanti aīo oīa pferre aduersa vilia z aspa
 assensu estis. Insup z cū gaudio venistis
 ad montē dei orez ad audiēdū legē dei vi
 te z disciplie dū monita senioz libēter au
 dire z fm ea religiose viuere respondistis.
 Cur g nūc vos itineris teder: cur ad sarcina
 nas sedetis et gūati ingemiscit. Jā ppe tē
 pus z annos de fructibz terre pmissiois
 botros z malo gūata alijs afferre et ppina
 re deberetis. z ecce vob māna etiā deest. Cō
 uertimini filiū reuertētes quia si corpe non
 estis reuersi ad seculū / tñ corde adhuc tene
 mi in varijs desiderijs tēnoz. ¶ Prohdo
 lor multi spiritalit̄ exēūt egyptū. trāscunt
 mare rubz. ambulāt p desertū. portāt tab
 naculū z vasa el. sed nō intrāt erā pmissi
 onis. Pene oīa accidūt eis q̄ ptingēt filijs
 isrl̄ q̄ murmurātes s̄ moysen penituerunt
 qz educti sunt de egypto. Sic q̄s ples ho
 die repiunt q̄ mūdū relinquūt. pentes z a
 micos deserūt pctā et vicia plāgunt. Pre
 terea carnalia desideria abomināt. ignotā
 iusticie normā ad manū magistrōz duci
 sequunt. Vitā christi crucifixi aspiciūt. et
 iugū dñi suauē i obediētia z abnegatōe p
 pa ferunt. Ita vt oēs pati z seruētēs sunt
 ad labores / ad abstinentias. mites ad incre
 patōes / hūiles ad abiectōnes. patiētēs ad
 correctōes et aduersa quelibet z idigna cō
 stantissimi. S; nō in tali seruoze oēs pdu
 rant. Nā aliq̄nto tpe egressiōis. i. puerisōis
 sue pacto / min⁹ cauti z solliciti de profectu
 suo incidūt in varias tēptatōes z egritudi
 nes passionū / ita vt nōnulli se incepisse cō
 tristēt. Quidā s̄o deliberāt z modū exco
 gitāt redeūdi. Alij aut̄ z si māserint cū te
 pore qdā et vsu asinariā molā trahunt. et
 parā deuotōem z affectū habēt i his que
 agēda didicē. laboriosa z dura oīa senti
 unt. qz māna nō habēt. celū eis vidēt enēū
 z terra ferrea. qz neqz celestia tēplari. neqz
 agrū cordis virtutibz z deuot̄ exercitijs ex
 colere sciūt. ¶ Dicūt tñ qz libēter essent de
 uoti. libēter hēnt virtutes. vellent se vicisse
 passioēs. Sed nō sufficit tñ bñ velle si de
 est man⁹ z opa. Opz qz laborētis. qz vim
 nature faciāt. sic dñs dicit. Regnū celozū
 vim patit. z violētū rapiūt illd. Violentia
 op⁹ est. z scit⁹ qz scit⁹ nō ocio z somno pme
 ruerūt regnū dei. Usqz tardat⁹: et qre nō
 armam⁹ s̄ passioēs / vt obtineatis virtutes
 z diuersas solatiōes suscipe digni inueni
 ami: Quāto ampli⁹ tardauerit⁹: tāto pei⁹

semp fiet. et sine dolore z labore optatā re
 qem nō pcipietis. petite z accipietis. q̄rite
 z iuenietis. pulsate z apiet vob. Pigricia
 z negligētia vos tenēt. s; s̄ has pmo accin
 gimi z bellate plia dñi. Quid negligit⁹ p
 priū pfectū: certe p vobis ē / z p pace v̄ra
 erit labor vester. Dicit scriptura. modicū la
 borauit z multā reqem iueni. ¶ Sed forte
 rīdetis. aduersus vicia z passioēs certare
 q̄s sp̄ p̄t. Vulte sunt z pene insupabiles
 vt nob vidēt. q̄s tantā sustinere p̄t vexatō
 nē: Audite increduli z rebelles. delicati mi
 lites et serui pigri. laborē attēditis pugnā
 p̄siderat⁹ / s; d̄ p̄mio z victoria cur nō cogi
 tatis: Et qd est oīs labor ad eternā reqem:
 z qd breuis exercitatio ad bone p̄scie p̄so
 latōnez: O si incipietis / et fortit̄ ac integre
 pponeretis qd mō insupabile putat⁹. / vit
 aliq̄n ita viciosus q̄s reptus ē / cui diligē
 tia cū p̄seuerātia boni virtutes negauit. Vi
 det vobis laboriosū vincere passioēs ve
 stras / s; nisi edomite fuerint nūq̄ habebit
 tis verā cordis reqem. Quā ḡ aliq̄ cum deo
 sunt i deuotōe z bona pace. tūc vob erit tri
 sticia grauedo z tediū foris et int⁹. Nunq̄
 eritis securi et vaciē leti nisi mortificauerit
 tis carnalitates v̄ras. ¶ Q. si nō trahat vos
 sc̄toz religiositas et plimoz deuotio / ter
 reat saltē mirabilis inopia v̄ra. z diuie v̄
 tionis snia. Cōgregabo inq̄t sup eos ma
 la. z sagittas meas p̄plebo in eis. p̄sumēt
 fame. z deuorabūt eos aues moris amarif
 simo. Satis dure intonat̄ s̄scl̄i isti. z vt
 nam p̄uertāt verustatē v̄ram. q̄tin⁹ immo
 uati et feruidi effecti. meliores vos q̄ridie
 z alacriores faciāt p̄missa sp̄ūsc̄ti. Vincē
 ti ait dabo māna absconditū. Si voluerit⁹
 z audieritis me bona terre p̄medēt. Oriēt
 vob p spina rosa pulcerrā. z p tribulo can
 didissimū liliz. Magna sunt hec dulcia
 z solatoria a cupiētibz p̄ficere. ¶ Nō ḡ te
 turbet hō dei. n̄ te deiciat mltitudo vici
 ozū. Crede deo z spera i eo. z eris melior
 q̄s fuisti. Dñs pugnabit p te z tu tacebis.
 intelligi ne h̄: Dñs ip̄e dabit fortitudinē
 vt resistas ire. pigriciam excutias. z p̄cupi
 scētā aīo nō cōsentias / z tu tacebis. qz tibi
 hāc potētā nō ascribes. te p̄p̄ h̄ n̄ eleuab
 s; deo totū pure tribues. q̄ astitit a dextris
 paupis. etiā q̄ntū vales hoibz abscondē. et
 nihil aliud q̄s ifirmū z inopē te p̄fitere. Si
 q̄n insurrexerit s̄r⁹ tibi z dixerit qd non li
 bēter audis. esto patiens z tace. Illat⁹ malis

Dñs respōdebit. Just⁹ enī dñs inultū non
patiet abire qd cūq; nociuū ſbū. Quid tū
bi nocere pōt alteri malicia. ſi ptra te infla
tur / ſi detrahīt / ſi obiurgat. Scipm mag⁹
pdit. qz bon⁹ nō eſt. Nā ſi tu bon⁹ fueris. ⁊
in paciētia māferi / nil mali tibi itulit. ſz po
tius meritū tuū auxit Tu clarior ex oppro
briū corā ſapiētib; tu pbatioz ex ſtute pati
entē. Nemi nocet p̄auitas alteri. neminē
ledit ſbū ⁊ melioſum / q̄d iū ipe p̄ ⁊ im
mor⁹ fuerit. Dñs hō q̄lis iter⁹ ē. tal⁹ ei extior
aduerſitas erit. qz ſi tu bon⁹ ſimplex ⁊ rect⁹
ac deū timēs. p̄baris. nemo tibi bonitatem
iuſticiā ⁊ pacē tuā pōt auferre. niſi eā volū
tariē reliq̄ris. Nō eſt magna paciētia quaz
pua res p̄turbat. Diſce ad min⁹ tacere ad i
uriā. qz p̄udēt⁹ eſt tacere i tpe malo. Qui
vincere deſiderat / victū ſe tradat. Cogita
de corona / nō de iniuria. ⁊ quō poſſis aliū
ſanare / nō qd poſſis ecōtrario q̄ſi zelo iuſti
cie mor⁹ r̄ndere. Si ille nō ignoſcit tu igno
ſce. qz vt frequēter maiorē hz culpā q̄ alteri
iraſcit / q̄ q̄ iratū patit⁹. Diſceoz. ppriū eſt
p̄queri. ⁊ ipatiētiū cit⁹ cōmoueri. ⁊ cau
ſas alijs iponere. Tu ergo eſto libent⁹ reus
vt ſias aū deū inocēs. tu p̄mo a teipſo ſci
pe / ⁊ ſic poter⁹ etiā aliū ſanare. ¶ Audiat tū
q̄ zelū videt h̄ſe aduerſus alioz defect⁹ / q̄ i
dignat⁹ ſi qd ſi iuſticiā agit q̄ recter p̄udē
ter ageres ſi zelū tuū etiā ptra cōmōtiōz tu
am excceres. ⁊ qd in alio rephēdis / p̄us i
recomēdares. Cū ſi alioz culpīs iraſcer⁹ qd
iuuat d̄ oclō frat̄s tui feſtucā tollere / ⁊ tue
impaciētie mor⁹ nō cohibere. An tibi vide
tur nō etiā feſtuca. ſz poti⁹ trabs illi⁹ cul
pa: Uide ne forte ex tuo iudicio trabs ſus
picioſe ſ̄putas / qd corā deo vix feſtuca h̄ſ
Nō fidās nimis p̄po iudicio. qm̄ hō eſt ⁊
nō de⁹. ſiue tū magnū ſiue puū fuerit vtili
us tū ſp̄ teipm̄ p̄ſideras. qz ⁊ tu pctōz es.
⁊ curatōe idiges. In q̄ ſi aliū iudicas teip
ſum p̄dēnas cū eadē facis. Quid enī mi
hi p̄deſt ſi aliquē ſbīs meis ſanauero. ⁊ i
pprijs meis paſſiōib; māſero. Bñ illi cui
malicia cedit i bonū. ſz ve mihi p̄pe ſalut⁹
intemptori. nō eſt iudiciū māſucti cordis
icōſiderate aliū corripe aut correptiōe mo
dū trāſire. v̄l nō poſſe motū inuectōis dif
ferre. don⁹ ira i māſuetudinē ⁊ zel⁹ amara
redeat i dulcedinē. Forſitā tūc videb non
eſſe tate culperē quē rephēderas. ac etiāz
mag⁹ excuſab̄ ſup q̄ p̄ ſubito idignabar⁹.
ſz ⁊ tue malicie iputab̄ nō incōgrue q̄ tā

tillū nō potuiſti iniurie p̄ferre. Iugebis q̄z
pl⁹ iniuſtā correptōnez q̄ illi⁹ culpā. Pu
deat igit⁹ te nōdū didiciſſe puos frat̄s de
fect⁹ tolerare. q̄ q̄tidie infirmitatē p̄paz ab
alijs deſideras portari. Cur ḡ eandē miſe
ricordiā nō exhibes alēi quā optas fieri ti
bi: Reuertere ad te metipſuz ⁊ p̄timeſce ne
ḡul⁹ deliq̄ſti indignādo ⁊ male ferendo q̄
frater tu⁹ peccādo. Ille forte caſum ſuum
mor⁹ vt agnouit fleuit ⁊ d̄ certo cauere p̄po
ſuit. tu ſo ipatiēs ⁊ incōpaſſiuus peccatū
tuū nec inſpexiſti nec fleuiſti. Adhuc ille ſa
tis bñ i corde ſuo p̄ amorē tecū ſtat. ⁊ nihil
mali de te exiſtimat. ſz ſe mag⁹ hūiliat ⁊ ſu
p̄ ſe iuſtificat. Uideas ḡ ne ille q̄ videtur
pctōz i regno dei te p̄cedat. ⁊ tu cū iuſticie
p̄ſumptōne ſiſtis ſias ſupbo phariſeo q̄ re
probat⁹ eſt a dño p̄p̄ ſuā ſupbiā aduerſus
publicani hūilitatē. ¶ Ecce iā aliq̄lit⁹ audi
ſti chariſſime quō teipm̄ debes vicere ⁊ ze
lū ſi p̄p̄a vicia exccere. Studias ḡ mag⁹
ac mag⁹ p̄ficere. ⁊ ſp̄ aliq̄d vicioſe p̄ſuetu
dinis amputare. Sic negligētia vicia nu
trire ſolet ⁊ ſtutes amittere. ita diligētia
q̄libz inneterata mala cuertit ⁊ expugnat.
Nā tū labor⁹ ē iū p̄ncipio pugne / tū cū vi
deris paulatim hoſtes ruere p̄ſolaberis de
p̄ſpero fine. Impedit nos valde qz nō an
dem⁹ violētā iſſerre nature. ¶ Q̄ntos la
bores faciūt homies p̄trens lucrādis ⁊
nos p̄ etnis bonis marceſcim⁹. Aucta pe
tit mare. mercator: circūit regiones. miles
fert arma bellica. ruſtic⁹ vomere ſcindit ar
ua. et ſine labore nō q̄unt diuitias ⁊ hono
res obtinere. vt qd ḡ nos ſtutes ſine mag⁹
ſollicitudinē adipiſci credim⁹: ¶ Hodie ali
qd̄ i choare ⁊ cras modicū addere. ⁊ ſic die
b⁹ ſingul⁹ virtutē ſtuti p̄poſitum p̄poſito
iūgere / p̄ficat hoicm̄ ſtuoſū deuotū purū
ſanctū ⁊ religioſū. deo carū. ⁊ hoib; ḡtio
ſum. Hoc ordie p̄meret hō nomē nouū i
calculo clauſū. qz calcas vicijs efficit can
did⁹ interi⁹. ⁊ ſepe fruit⁹ cōſolatōib; ſupne
dulcedis q̄ ignote manēt carnalib; ⁊ tepi
dis. ¶ Ruminem⁹ igit⁹ ſedula mēte p̄ites
ſſiculū aduerſus deteſtabilē deſidiā ad ig
niēdū nos ⁊ fr̄es n̄ros in amorē ſp̄ūal p̄
ceſſus. vt ⁊ vicia n̄ra curent⁹ et donatōnes
celeſtiū ſtutū i nob̄ augeant. Neq; cū frau
dabit a deſiderio ſuo fideles certatores ſpi
rituſſctūs. qui vt viriliter certaret hortato
ria voce inſonuit dicens. Vincenti dabo
manna abſconditū.

Epistola de custo

dia habenda ad seipm.

Z f Rater mi in xpo dilecte / videas q̄ modo caute ambules qm̄ dies mali sunt. Magna cautela est suo di habēda in oibz s̄bis et opibz suis. Nā q̄ n̄ est p̄uisus i rebz suis / aut cito ledit aut leditur. et magnū dānū sentiet i fine q̄s̄s i p̄ncipio fuit negligēs aut p̄ceps. Diu pp̄edē dū est an̄q̄s fiat aliqd. et sepi⁹ recurrēdū est ad cordis habitaculū. ne hō sit absq̄ cōsilio sic gens p̄ua et erasperās q̄ n̄ dixerit ad deū cor suū. Igit̄ p̄cedat ocul⁹ tu⁹ oīa opa tua. et oīa agecū prudētia / nec icedas per aliena facta te neglecto. qz n̄o illo sapientior est. cui⁹ aīa sua sp̄ i manibz ei⁹ ē. Non h̄z hō chariorē thesaurū nec meliorē substātia sup̄ trā (si bñ cogitauerit) q̄s aīam suaz. Debz igit̄ vigilare et sp̄ esse i custodia anīe sue. qz nihil p̄pari p̄t salutē ei⁹. Sal⁹ ei⁹ cōsistit in veris virtutibz. odit et abominat̄ om̄e viciū. Quāto q̄s n̄it̄ s̄ vicia tāto magis accedit ad s̄tutes. q̄sto s̄t̄ ampl⁹ placet. tāto pl⁹ detestat̄ ei⁹ s̄iuz. Cognitio viciōz ml̄tū p̄dest ad sup̄andū vicia. plures nō cogit̄ in v̄itate p̄pos defect⁹. et q̄ dā q̄s n̄is sciūt nō s̄t̄ p̄oderāt. aut si p̄oderāt cito oculos auertūt et obliuiscūt qd̄ tolerāt. Nō est ita faciēdū charissime frat̄ / s̄z re sistēdū ē sp̄ malicie et iniquitati. et remediū in q̄rendū et auxiliū a deo flagitādū. Maxie ē aut̄ obuiādū motibz passionū i p̄ncipio pugne. qz si magna creuerit / ifirm⁹ hō vbi erit. Ex pua re fit sepe ḡuis inq̄tudo. et ex s̄bo vno nascūt̄ s̄ba multa. et de modico risu scaturit sepe ḡndis dissolutio. Parua p̄tumelia generat stultis et incōsideratis hoībz difficile exitū et p̄fundū vuln⁹. Bñ ḡ p̄rudēter agit q̄ oibz neglect⁹ se custodit iudicat et ordiat. Tāto min⁹ p̄rynuisq̄s p̄uidere sibi q̄nto p̄nior est ad p̄siderādū ali os. Desiderās habere pacē dz habitare i s̄ron. h̄ est vtile homī q̄ nō inuenit req̄em i h̄ seclō. vt p̄fugiat ad dñm. et cupiat cito dissolui et cēcū xpo. qz nō ē ali⁹ q̄ p̄ nobis pugnet nisi ip̄e q̄ fecit nos. Si sentis isurgere vicia opponere remedia q̄ scis tibi esse vtilia. et q̄ andiuisti ab alijs cogita sp̄ si tibi defuūt. Quotidie bellū gerēdū est. qm̄ tēpamur q̄tidie. nec est vict⁹ q̄ viciōsam p̄suetudinē sepe rebellare sentit. Dolere tamē debz qz adhuc in eo malū viuit. et non dū p̄fecte sibi mortu⁹ est. Accipiēda est sp̄

noua fiducia. licz sepe deiciatur hō. In sp̄ali p̄ponēdū est et s̄ illa vicia q̄ magis molestant. et frequēt⁹ adueniūt. aliq̄n ira. aliq̄n sup̄bia. aliq̄n p̄cupiscētia cor homī tribulat et vehemētē inflāmat. s̄z scuto orationis / aut gemitu cordis / aut inuocatione sancti nois iesu est occurrēdū / et in celum respiciēdū vno veniet om̄e auxiliū. Et qm̄ sic orat vel cōsimilit. O bone iesu succurre mihi mō. Eia dñe de⁹ adiuna me. Quid ego miser agam sine te? quid incipiā et q̄ modo finia dies meos de⁹ meus? Veli⁹ nosti. quid tibi sit necessariū magis qz et h̄ quotidiana docet infectatio. et qliter eua des docet et docebit sp̄ū s̄cti vnctio. Ibi igitur quere auxiliū et p̄siliū. et ab eo postula tui cordis refrigeriū. Cōsidera teipm. qd̄ q̄ris in opibz tuis? qd̄ diligis et qd̄ nō diligis? Scdm̄ desideria sua fit homo stabilis aut vagus. Qui multū cōspicit. et multa habere vult / quō in se manebit? Dis p̄gitur in omnē ventū celi. et capit̄ laqueo desiderij tereni. Parua res ē sepe p̄p̄ quā adipiscēdā generat homi p̄plexitas mag. s̄z q̄ oīa a se expellit p̄mittēs vniū qd̄s stare sic inuenit / bñ in pace erit. q̄ s̄o multis se ingerit / ac ml̄ta ordinat et regit. iste seipsum ledit et p̄dit. Et qz m̄gr̄ vult esse in rebus alienis / nō est mirū si nescit esse discipul⁹ in suis. Quāta adhuc discere h̄z que nō videt. q̄ntū illi adhuc deficit / et o q̄s longestat. Quid ḡ vult se itromittere de alijs et q̄ emēdare nō p̄t. Aut cur se implicat talibz q̄ ad ip̄m nō p̄tinent? Quid p̄tinet ad me inq̄s? Ut tm̄ cogites de te / et aliō qd̄cūq̄ fuerit p̄ncias p̄cul a te. In ista cogitatione iuenies te. et custodies et p̄ficiēs maxime / cris sept⁹ liber a suspicatioe et indignatioe / paz curabis de exteriorū occupatioe et gubernatioe eoz q̄ fiunt i domo. Dilecte frater. dom̄in⁹ custodiat te ab oīni malo. custodiat aīam tuam dñs.

Epistola pro cōfor

tatione cuiusdā tēptati.

Z f Uscipiam⁹ carissime d̄ māu di q̄c qd̄ voluerit sup̄ nos v̄ire de⁹. nihil enī sine iusta et certa cā agit i terrz. et ideo curemus nos deo sub̄icere cor nostrū et sensum nostrz / vt respiciēs hūilitatem et patientiā nostrā. bene disponat desiderijz nostrū. Inclinem⁹ nos sub sc̄tā et gl̄iosa maiestate ei⁹. qz puluis sum⁹. et co

gitem? q̄ magnū et dignū sit vt recogitet
aliquū de nob de. Ex hac hūili estimatiōe
sensus nr̄i / r̄ accusatiōe culpaz nr̄az / p̄fes-
sioneq; iusti iudiciū dei (qd̄ vt fr̄q̄nt̄ ocel-
tū sp̄ aut̄ rectū est) app̄hedam? sp̄em r̄ p̄si-
dentiā ad ip̄m. et ozem? largit? ac ab alijs
etiā intīme flagitem? ozdes / q̄rū? sua ma-
xima pietas nr̄am miseriā r̄ tribulatōnez
r̄araz tēptatōnū imutare dignet. ¶ Nec iō
diffidam? de nobis. qz ml̄ta d̄ria sentim?
r̄ patimur. et sep̄ius q̄ vellem? r̄ ḡuius q̄
aliū tēptamur. Uel qz incōstantes sum? r̄
tā paz laborare possum? . seu qz toties ca-
dim? et tarde resurgim?. Aut qz tā iduotū
r̄ aridi inuenimur. r̄ puū appetitū ad fru-
tes r̄ ad d̄cū sentim?. Dia ista solēt bonis
accidere. et sep̄issime deuotissimi talia sunt
expti. Cū ḡ talit̄ nos affligi senserim? inē-
tristitias toridē / d̄no hūilit̄ dicam?. D̄ne
de? si dign? nō sum / nec tibi placet vt libe-
rer a p̄ssura cordis mei. salte h̄ mibi largiri
dignet? vt paties sum / vt nō murmure cō-
tra virgā tuā q̄ me p̄cutis. Deor̄ etenim
bū sum qd̄ canit̄ i ecclia tua. Tūsiōib; p̄s-
suris expoliti lapides. Et qz illic introdu-
cit̄ ois q̄ p̄ xpi noīe hic i mūdo p̄mit. pro-
pter qd̄ peto vt q̄cūq; p̄ culpa ista patior
ad meā purgatōz sp̄ puenire facias. et p̄ si-
gno clemētie nō reprobatois furore capiē-
da esse doceas. Debem? ḡ sic nos d̄no in-
tegro affectu r̄signare. r̄ pl? ei? bonitati cō-
fidere q̄ audem? postulare. Et? creature su-
m? r̄ ipi cura ē de nobis. q̄ vocauit nos ip-
se adiuuabit nos et custodiet nos a tēpta-
tione hac i eternū. vt nō velim? cū h̄ mun-
do gaudere / neq; latā viā quā multi tenēt
denuo ambulare. Ammoneo te attēde scri-
pturas sc̄tas. Seq̄ vis christū / an mūdū
istū? Credis ap̄lo an magis pho? Christ?
dicit. intrate p̄ angustā portam q̄ ducit ad
vitā. Et itez. Tollite iugū meū sup̄ vos r̄
discite a me. qz mitis sū et hūil̄ corde. Dic
apl̄s. Nolite p̄formari huic secl̄o. r̄ si fm̄
carnē vixeritis moriemī. Nemo vos sedu-
cat in anib; v̄bis. Quicūq; sunt xpi carnē
suā crucifixerūt cū vicijs r̄ cupiscentijs
Ego christo p̄fixus sū cruci. Ego stigma-
ta d̄ni iesu i corpe meo porto. V̄bi mun-
d? crucifix? est r̄ ego mūdo. Dia arbitroz
vt stercoza vt christū lucrificiā. Ista sunt
v̄ba aplica. Sz ap̄d phos et secl̄i prudē-
tes talia nō inuēies. Et q̄uis aliq̄ gētiles
p̄ceptū diuinitiaz laudabāt r̄ voluptates sp̄

nebat. r̄ eoz doctrinā ml̄ti hodie p̄medāt
De xpo tñ nihil sciebāt. nec et̄ne vite amo-
re id agebāt. sz euannerūt i cogitatōib; suis
Et oēs (ni falloz) hoīes cupiūt eē cū xpo et
ad ppl̄m ei? p̄tinere. sed pauci volūt sequi
vitā christi. Itēz dicūt se diabolū odire r̄
ei? vestigia nolle seq̄. sz vita paucor̄ cōtinē-
tiū se a secl̄arib; actib; carnalibusq; deside-
rijs oñdit qz multi sunt et p̄ce eius. Ope-
ra pbāt cui? seru? q̄s fuerit. Aut ḡ christus
Qui seq̄t me nō ambulat i tenebris sz ha-
bebit lumē vite. In mūdū hūc ego v̄i vt
q̄ nō vidēt videāt. r̄ q̄ vident ceci fiāt. Et
si diceret. Ego hūil̄ r̄ paup̄ in h̄ mūdo ap-
parui hoībz / vt exēplo meo efficiāt simpli-
ces et hūiles et intelligāt opa diuina et cele-
stia miracula ad credendū mibi. Et q̄ sep̄-
sos petōres r̄ quodāmodo cecos r̄ isciōs
p̄gnerūt / p̄ gr̄az meā illuminari digni erūt.
sicq; capiunt deuota hūilitate qd̄ sup̄bi et
apud se sapiētes neq̄q; itelligere queūt. at-
q; idcirco in cecitate cordis r̄ stulta opini-
one manēt. estimātes suā doctrinā certio-
rē / meā autē dubiosam et mūdo exiciālem
Sicut olīm iudei christū p̄fētē i carne cō-
tēnebāt. sic mō plures carnales eū p̄ceptui
habēt. r̄ in cecitate phdolor̄ p̄seuerāt. Va-
lūt potius credere sibi q̄ euāgelio / r̄ carni
magis fuire q̄ deo. atq; iō lōgos opant
dies r̄ voluptuosos sup̄ terrā. celū autē re-
spicere negligūt / et q̄ velocit̄ tollent non
attendunt. ¶ Nec si cogitas nimiz senties
D
mel? esse seq̄ hūilē deū crucifixū r̄ passum
p̄ nobis. r̄ merito debere nos pati cuz illo
r̄ relinq̄ a pentib; r̄ amicis i h̄ mūdo. Va-
ne igit̄ ap̄d eū q̄ te vocauit / r̄ ne discedas
ab amore ei? . sz ascēde arborē crucis vt in-
de videas iesū ambulātē. r̄ viā ad et̄nā vi-
tā p̄pantē. Nec ē viā (ait p̄pha) ambulate
in ea. Uia crucis vita nr̄a. viā electorū viā
paucor̄. viā amara. viā vite et salutis. viā
breuis. viā directā. viā laboris. viā p̄fectō-
nis. Uia inq; crucis est. sz ducit ad gl̄iam
ad latitudinē. ad regnū elector̄. ad multa
milia r̄ fr̄q̄ntiā angeloz. ad dulcedinē mi-
rabile r̄ inēmiabile. ad lōgitudinē diez in
seclū seli. ad d̄sideratū finē oīm fruitōnū
r̄ appetitū cordū. ad req̄es r̄ pacē securis-
simā. ad iocūditatē r̄ exultationē amenissi-
mā. Que breui quodā versiclo q̄ cantatur
in festo sancte crucis pulcre tāgunt. Ser-
ui crucis crucē laudent / qui p̄ crucem sibi
gaudent vite dari munera Quia ergo viā

christi crux fuit / dicitur vita christiani etiam crux esse
 Et multo magis vita monachorum clericorum
 et omnium religiosorum in cruce erit. Extra cruce
 non est salus. propter cruce non venit ad regnum
 christi. Oportebat pati christum. et resurgere
 a mortuis et ita intrare in gloriam suam. Si
 aliam viam querimus erramus / et in perditionem du-
 cimur. Et quod cruce fugere cupimus in medium
 lac ardentis picis et sulphuris incurremus
 Crux nostra eterno cruciatui propata est dele-
 ctabilissima. labor noster perpetua requie do-
 nanda leuissimum est. Frangere voluntatem propter
 cruce est. et forte quod maior vita est. sed in inferno
 quod nunquam vel in minimo sua voluntate vitur.
 cum spiritus quod nolit pati cogatur. quod voluerit nunquam
 accipiat. Fili inquit recordare quod receperis bo-
 na in vita tua. et lazari sicut mala. Comedisti
 bibisti et saturatus es nimis. Deliciora et de-
 licatiora elegisti tibi vestimenta et ornatus es.
 Risisti. carastisti. saltasti propter leticia. nec prohibu-
 isti cor tuum a voluptatibus. sed quod dicitur libu-
 it sine dictione implesti. Et hec existimasti
 preteritum tuum. et regnum tuum / et gloriam tuam. nec de la-
 zaro quod cogitasti. quantum egeret. quantum pa-
 teret. quantum infirmaret. Recordare ergo fili. quod
 receperis bona in vita tua et lazari sicut ma-
 la. Nunc autem solatus tu homo cruciatus. Ille
 dum viveret cruce habuit et ad modicum spa-
 cium se sustinuit. tu dum viveres celum tuum in ter-
 ra habuisti et libere vitam in deliciis pertraxis-
 ses. sed nunc ille nec penam corporis nec anime patitur
 sed in requie beata letatur. tu homo et modo cruciatus
 in anima habes. et postea sicut in corpore et anima tor-
 quandus prodenaberis. Hec meditare in te
 peccata tuas et domino aspirare cessabit earum
 impetus. Nam solet ardor ardore expelli et la-
 bor labore grauiore minui. Ita ergo in loco
 isto quem elegisti. et eleua patientie clipeum con-
 tra ictus temptationum mori eliges magis quam
 cedere antiquis hostibus vexationibus. Qui vice-
 rit (aut spiritus sanctus) faciat illum columnam in pa-
 di sede dei mei. et scribat super eum nomen patris mei
 nomen ciuitatis noue hierusalem. Insuper sanctorum
 exempla intueri. et eorum suffragia iugiter querere.
 Veniet quantum sancti pro vita eterna labora-
 uerunt. in quantum nunc cum christo sine fine regentes gau-
 dent. Quanto in mundo respectiores et paupere-
 ores fuerunt. tanto nunc gloriosiores et nobilio-
 res in celo fulgent. Propter amorem igitur christi
 sicut in loco et statum inferiorum spiritus placere debet.
 et dulcescere cordi tuo. quod vanitas est in hac
 vita aliquid appetere. Quanto in inferiori et
 humiliori statu quod fuerit. tanto verius sepe bona

agit. et facilius habita custodit. Si alii peccant
 dunt nos / quod ad nos. Sequimur iesum hu-
 militate et simplicitate / et non curemus humanam
 vanitatem. Nos propter christum stulti ignobili-
 les et infirmi. Nos propter illum libere simul
 abiecti et nouissimi reputati. Ego inquit suz-
 vermis et non homo. opprobrium hominum et abie-
 ctio plebis. Que maior gloria quam cum christo glo-
 riarum in cruce. Que maior consolatio cordis
 quam portare viuente imaginem crucifixi. Con-
 fortare igitur et esto robustus. et ne timeas quod
 ego tecum sum ut libere tedicat dominus. Com-
 passus tibi locutus sum tanquam infirmo ut pa-
 riter in domino consolati per ipsum conualescamus
 in ipso Amen.

Epistola de conuer-

sione et perseverantia in bono proposito

Flecte frater intime gaudeo tibi
 quod inuenisti locum deo seruendi. Sit
 dominus noster ex hinc benedictus qui te digna-
 tur est vocare ad suum finitium. Agnosco hanc
 vocatorem donum dei esse. quoniam non ex meritis
 tuis sed secundum misericordiam suam de seculo va-
 nitatibus te eripuit / et in electam societatem per-
 duxit. ubi audires atque oculis etiam cernereres
 qualiter illi fruere. Quam multi diuites no-
 biles et potentes / quos multi sapientes literati et fa-
 mosi adulescentes in hoc seculo miserabiliter su-
 cruant / et abijcere iugum diaboli a suis ceru-
 cibus non prevalent. nec illo spiritu adhuc mo-
 uentur ut seculo renunciet. Quod vanitas vani-
 tatum. mundum diligere / et que dei sunt mi-
 nus curare. venit tempus veniet cito tempus
 quando omnes seculares et carnales delecta-
 tiones simul finire habebunt. Et tunc relin-
 quent vel inuicti presens seculum quod modo vo-
 luntarii non sunt abrenunciare pompis eius.
 Tu autem dilecte frater maiorem gratiam a
 domino accepisti. quia inter tot sodales tuos
 a multis periculis corporis et anime / a la-
 queis diaboli es preseruatus / et in loco apto
 ad salutandum animam tuam constitutus. Quam-
 ras gratias deo debes qui tibi regnum suum
 premerendum obtulit / quod diues pecunia pos-
 sidere non potest. Et quod miranda dei gratia
 ut inualidus et imperitus sanctorum viam for-
 titer ambulet. quam robustus et doctus vix
 sequi valet. Recogita ubi nam sunt olim
 tecum studentes. ubi illi familiares socii cum
 quibus viuere et ludere secundum carnem dulce erat.
 cum quibus peregrinari in remotis partibus non
 amore christi sed cupidine temporalis processus

et lucri iocundū tibi videbat. q̄s multi ias
obierūt. q̄s multi etiā vagi in seclō remāse
runt. Bñ de ip̄is cū sc̄tō moyse dicere po-
tes p̄sideratis finibz eoz. Utinā sapent et
itelligerēt ac nouissima p̄uiderēt. Audisti
alios romam p̄gere et p̄ bñficijs laborare.
Alios parisi? residere et ad magisteriū ten-
dere. alios p̄ceptis dignitatibz et p̄latur̄ i
medio ppli iā exaltatos esse. Tu autē q̄d?
B̄ras deo qz nihil hoz attēptasti imo et p̄
pter christū iā veluti stercora ista mūdāna
culmīa et gaudia reputas. adiecisti etiā te
ip̄m p̄temnere/loq̄ns cū brō David. Ele-
gi abiect? eē in domo dei mei maḡ q̄s ha-
bitare i tabernaculis pctōrū. Tu itaqz ele-
gisti hodie dñm deū in p̄sem. cui fūire re-
gnare est. p̄ q̄ hūiliari in p̄senti seclō eterne
exaltatōis tibi causa erit. p̄ illo labor requi-
es/penuria diuitie. cōtemp̄ honor. tribu-
latio p̄solatio. ifirmitas robur. meror gau-
diū tibi semp sit. Et q̄ puri? et ardent? euz
amaueris eo viliora terrena oīa censebis.
¶ Laue tñ charissime ne aliqñ p̄mittas ma-
ligni spūs p̄siliū intrare cor tuū vt cōtri-
steris. qz amicos et socios reliq̄sti. et qz ip̄si
iam magni dñi effecti nūcian̄ et tu adhuc
p̄manes in innocētia tua. Noli audire eos
q̄ te i aliā viā conant̄ trahere. et dicūt. vsqz
q̄ sic trāsies et q̄read altioris stat? gradu
nō tendis? nec aliō opus inchoas vñ aliq̄
etiā aliq̄ fructū feras. Solet enī diabo-
lus post aliq̄ tpa p̄uersiōis tēptare seruu
dei de p̄teritis rebz in seclō. de amicor̄ vñ
tatōibz. de multor̄ socioz suoz p̄uersatiōi-
bus. quatin? talibus cogitatōibz eū retra-
here possit ad seculum. aut impedire a p̄-
fectu et ab obliuioe mūdānoz. ¶ Sed cre-
de exp̄s. nocet seruo dei mēoria et retracta-
tio vite secl̄aris q̄ nōdū plene sibi est mor-
tu? Hoc etiā p̄uasio blāda mltoz loq̄n-
tiū de altiori ḡdu et meliori loco. q̄ veluti
sapientes prudēt p̄sulere volūt. sed sensuz
christi. in abiectōe et hūilitate. in fuga mū-
di et tenore artioris vite nō habēt. Nā nu-
dū christū seq̄ aut recusant aut pigrescunt
incipere. ne videant̄ primis solaciū subtra-
here. Et qz gr̄am nō sentiūt q̄bz de? sibi ser-
uientes et oīa relinq̄ntes imbuit et p̄fortat/
durū f̄monē hūc esse dicūt. oībz amicis et
rebz pprijs renūciare. Et sic ip̄i sapiūt. ita
et alijs libēter p̄suadent. Sed 3 tales loq̄t̄
sn̄ia saluatoris. Lauete inq̄t ab hominibz
Multi enī sunt q̄ pulcris f̄monibz et ap̄t̄

(vt ip̄is videt) rōibz viā lenē et planā p̄mē-
dare sciūt. et hoiez ip̄eritū q̄nqz iustificāt et
laudāt. atqz p̄ tales f̄mones bñ p̄ficientes
et firmē statē q̄nqz vacillare faciūt. Verū
tñ de? p̄terit dentes eoz in ore ip̄oz. quia
iuxta iter sc̄tōz nō ambulāt neqz loquūt̄.
Nō veniat aīa mea i p̄ciliū eoz. et dom? eo-
rū lōgesit a me. ¶ Ideoqz frater dilecte nū
q̄s placeat tibi talia audire et mlto min? cre-
dere velis. Siue enī diabol? instigat siue
hoiez fabulent̄. qd̄ incepisti i eo p̄maneat
obsecro. Recurre ad euāgelii et optimū au-
dies remediū. Quid p̄dest homini si luere
tur vniuersum mundū. seip̄m autē perdat?
Hoc ap̄d te sp̄ retine. et cuiusuis man? pu-
gnauerit 3 te scuto euāgelico vt̄ere. ¶ Sed
solēt qd̄ā hoiez sine sp̄u et sc̄ia dei ob̄scere
q̄nqz seclō renūcian̄tibz. Ergo q̄ i seclō sūt
peribūt. et vos soli salui eritis. Aut nō p̄-
alijs venire ad celū. nisi ita viuat sicut vos
viuitis. Quid fabulam̄ sic iniuste 3 deuz
et seruos dei? Neqz h̄ x̄ps dixit. neqz serui
ei? ita locuti sunt. Bñ facite iuste viuite. et
mādata dei custodite. et nemo vob̄ salutes
negabit. Ad hec illi iterato. Mādata inq̄-
unt vellem? fuare sed nō possum? si debe-
m? lucrari victū et necessaria vite. opz nos
sepe 3ria agere. Qui cū seculo p̄uersamur
secl̄aria negocia quō cauebim? Si ista p̄-
fecte p̄sideratis et p̄icla atqz fallacias mū-
di nō ignoratis. qd̄ ḡ obloq̄mini qz serui
dei mūdū fugiūt. et monasteria deuotorū
aut p̄gregatōes intrāt vt deo sine tali ipe-
dimēto fūiāt. Si imitari nō vult̄ aut nō
valetis/admin? p̄gandere et adiuuare bo-
nos. p̄ v̄ra salute deberet̄. S; nō pl? frat-
de istis qz nec talit̄ loq̄ntes excusatiōes ha-
bēt d̄ pctis suis. Cōstant̄ igit̄ age. x̄ps q̄
tibi i cipe donauit. ipe p̄ficiet p̄solidabitqz
i finē p̄positū tuū. Ecce tps breue. mors i
certa. oīa caduca i mūdo et vana. Altiā
i sepulcr̄ fetēt q̄ diu se viuere est iabāt. Re-
cesserit a mēoria hoīm q̄ i ore p̄labāt oīm.
Colit mūd? p̄ntes. absentes nescit. deserit
moriētes. Beati? ḡ p̄tenere fallacē et sequi
f̄ritatē q̄ nob̄ parit̄ p̄cedat vitā eternā

Epistola de pia me

Ultiā iā ip̄is p̄ (moria d̄fūctor̄ R
m terite dilectēff q̄ d̄renerā aliq̄d p̄
pia mēoria d̄fūctor̄ charitati tue i
firmare et maxie pentū nostror̄ et amicorū
sp̄aliū omniūqz deuotorū quorū nomina

De passionibus anime LXXII

deus in libro vite scribere dignetur. et inter
 sanctos suos collocare animas eorum in celo. sicut et
 corpora apud nos sepulta sunt in terra. ¶ Hos
 debemus libere pro eis et pro omnibus fidelibus defun-
 ctis orare. quia hoc opus summe charitatis est et
 misericordie. Sicut igitur nobis subuenire pro
 morte desideramus. ita et eis quantum melius pos-
 sumus domino operante subuenire laborem.
 Qui enim pro animarum liberatione fidelis et sedulus fu-
 erit. nimis et sibi ipsi plurimum proficit. cum pro
 talibus orans nequaquam se spoliat fructu orationis
 et insuper sibi recordationem mortis adducit.
 et vit sine operum gratia ad solita redit. sci-
 ens quod omnes viam uniuersae carnis ingressu-
 ri sumus. et quod illi iam expleuerunt certissime si-
 bi constat futurum. ¶ Oremus igitur pro caris no-
 stris. quia pro modicum ipsos sequimur. et cum
 melius habuerint omnino in eadem necessitate re-
 cordabuntur nostri. Non sit fides nostra orationis.
 neque in facie sunt respiciamus sed dilectionem
 faciamus siue praesentes siue absentes corporali-
 ter fuerimus. Charitas enim nunquam excidit. et qui
 se in veritate diligit. seipsum obliuisci non po-
 terit. In necessitate probat amicum fidelis. Ere-
 nim impium et crudele nimis si videas fratrem
 tuum aut cordis tui amicum carceri traditum
 vel flammis iniectum nec moueris ad fletum. et
 cum manu porrigere possis. nihil agis cha-
 ritatis. ac etiam si loquar aliquid pro eis. quod
 liberatorem clauso praestitias orationis. ¶ O
 fidelis samaritanum qui visio hominis vulnerato a latronibus et ex-
 poliato misericordia motus est. Heu heu pro
 cernamur magis quod oblitus est ioseph sui inter-
 pretis. cum de carcere esset educitur. Sic timeo quod
 multoties corripitur. cum aliquis amicorum obie-
 rit et pro se instanter orare petierit. ac fidei viuere
 tui se commendauerit. quod nonnunquam obliuiones
 accipit. aut parua et tarda sentit aduenire
 expiationis hostiam quam sperastis. Propter quod di-
 lectissime me ipsum et te pariter ammonco ut pie-
 tatis oculum frequenter dirigam ad memoriam
 defunctorum. Et quicquid pro eorum absolutioe no-
 uerim. prodesse deuota exequimur festinatione.
 poterantes quod qui tenent tormento. et qui ni-
 si purgati fuerint ad requiem transire non possunt.
 Eorum etenim solatio maxime in christi meritum
 et sanctorum suffragiis et fidelium orationibus
 Simus seruantes ad soluenda beneficia salu-
 taria. et deuote oramus pro eis generaliter et par-
 ticulariter. Attente vigilias legamus libere et sepi-
 us ad missam mistrem. et cum sacerdote vo-
 ta labiorum nostrorum in conspectu veri et summi sa-
 cerdotis offeramus. qui est hostia dignissima

ad exhauriendum omnia peccata. In illa hora dum
 christus in altari inter manus sacerdotis deo
 pro salute uiuorum et defunctorum offertur. te-
 ipsum cura cum omnibus tibi in oratione commendatis of-
 ferre in acquisitionem et possessionem perpetuae salu-
 tis. et ut omnes sint participes huius preciosissimi
 sacrificii. quod immolatum semel in cruce sufficiens
 est pro peccatis totius seculi. habeas tunc
 speciale memoria eorum tibi sunt commendati.
 et recita nomina eorum in praesentia christi. et reuerenter
 ac deuote sepius flecte genua cordis tui ubi
 praesentis ante fontem miserationum domini. ¶ Quoties
 cumque etiam te ad preceptum corporis christi praesens
 et preceptum tecum habes. esto quasi meorum fidelium
 defunctorum. et implorea tanto ardenter miseri-
 cordiam eius quanto certius retines in te pignus et
 neredemptiois. Sepe dum mane. sepe dum uespe
 sed in labore et tempore scripture carissimorum tuorum re-
 cogita obitum. quod habeat. et quod aliquid faci-
 as pro eis quod ipsis praesens prodesse et tibi nihil obesse
 se. ¶ Aliquando commenda suspiro. ait sanctus Job.
 Ex quo uerbo pietatis tibi et passionibus inuit opus
 ut nunquam cibum corporalem sumas nisi pro fidelibus
 defunctis aliquam spiritalem elemosinam
 mittas. Ego noui aliquos tales esse consuetudinem
 qui signo refectionis facto se expediunt et vacat
 orationi ad refrigerium animarum fidelium quae elemosy-
 nis sustentantur etc.

Finiunt epistole.

Incipit tractatus

de passionibus anime editus anno MCCCX.
 Passionum feruore effectum et ori-
 ginem conspiciere potest aie ad de-
 uotionis scolam uocare. ¶ Sa-
 ne quemadmodum summa uiciorum
 est transisse in affectum malicie. ita
 ut ipsa iam uicium ex ultimo sensu placeat. sic cul-
 me spiritus est transisse in affectum iusticie. Affectus
 pro uel est passio ab agente derelicta in potentia
 cogitare uel similitudinem huius passionis. Non est
 autem diuotio sine affectu. nam diuotio quod aliud est
 quam extensio et eleuatio mentis in deum pro pietate et humile
 affectum. ¶ Rursus omnis spiritus cum sit affectio mo-
 derata et ordinata uicium ex defectu modum et or-
 dinem in affectibus perueniat. nunquam non salubris
 erit affectionum passionum cognitio. Pas-
 sionum quippe ingrata qualitate neque spiritum neque
 habitum. imo nec ipsi hominis neque reprobatio-
 nis suarum multiplicium poterit sufficiens noti-
 cia uel ars adipisci. Quo pacto denique sic
 optare orabimur mente. orabimur spiritu inuolantes
 in cordibus nostris et laudantes deum in psalterio

pistola de p...